

HORT COMUNITARI DE CAROLINES

El 26 d'abril de 2009, un grup de veïnes del barri de Carolines vam alliberar l'espai que ara és l'Hort Comunitari de Carolines, quasi un any i mig en què hem transformat un solar abandonat per les institucions i ple de porqueria en un espai obert per a totes aquelles que vullguen utilitzar-lo.

Al llarg de la breu vida de l'hort, s'ha consolidat una assemblea oberta, que a banda de gestionar l'espai, cada collita, fa una crida al barri per plantar la nova temporada i ampliar i millorar l'hort. S'han fet nombroses jornades de curro, sempre adobades amb concerts de folk, hip hop combatiu (amb la DPK del barri), rumba-fussion etc. S'ha celebrat tots sants en contraposició al halloween imperialista, s'ha fet un mercat de barata, xerrades, tallers... com també ha servit d'espai per a altres persones i assemblees per poder realitzar activitats, com el taller trimestral de confitures, les Fogueres Populars i Combatives o el Rock'n'Truita. L'hort s'ha convertit en un espai ple de vida i activitats on la gent del barri acudeix, l'utilitza, el gaudeix i se sent partícep. En definitiva, hem demostrat que entre totes, podem recuperar els espais que són nostres i som capaços d'autogestionar-nos sense la batuta ni el consentiment d'aquells que diuen representar-nos.

A la volta que hem obert un espai nou a Carolines, hem anat teixint noves relacions i amistats amb més gent del barri que, d'una manera o d'una altra, també ha fet seu este projecte emancipador. La constància, la il·lusió, el suport mutu, la solidaritat i l'aprenentatge les unes de les altres ha fet d'este solar un lloc on poder compartir idees, inquietuds i projectes que ens permeten generar alternatives a este sistema capitalista en crisi, i que a la volta ens ha anat demostrant la capacitat de l'organització comunitària.

Moltes van ser les raons que ens van empenyer a recuperar este espai:

- Per una banda la legitimitat de gestionar els espais que són nostres i que la propietat privada ens ha arrebatat, igual que la terra és de qui la treballa, els barris i els carrers són de la gent que viu en ells, i ningú excepte nosaltres mateixes ens ha de donar cap permís per reprendre el nostre barri de les mans de polítics i especuladors que fan dels nostres espais, els nostres treballs i les nostres vides allò que li mane el mercat.
- L'actual model alimentari, amb els aliments plens de productes químics, els transgènics i tota la merda que li tiren a allò que menjem, per tal d'aconseguir una major productivitat, afecta a la nostra salut semblant noves malalties i enverinant la terra. No és menys preocupant que cada volta hi haja un control més dur sobre les llavors i els cultius, deixant la nostra alimentació en mans d'unes poques multinacionals que decideixen què anem a menjar en funció dels seus interessos econòmics. Per això considerem tan important la sobirania alimentària, volem que es conserven les nostres llavors, que el que mengem siga sà i ecològic i sobretot volem decidir què volem menjar i com ha de ser conreat. D'esta manera, l'Hort Comunitari de Carolines és un experiment de conreu de la

terra al mig d'un barri, recuperant la cultura popular perduda per dècades d'una globalització depredadora i retorn de les alacantines a les seues arrels, que tants anys de terra coberta per formigó ens ha fet oblidar.

- La delegació de la nostra responsabilitat política i social amb el nostre entorn mitjançant un paperet cada quatre anys a esta falsa democràcia, ha demostrat la incapacitat dels polítics per decidir per totes què és el millor per a nosaltres (suposant que s'ho hagen plantejat mai); ja diguem treball precari, atur, abandó dels nostres espais, corrupció, marginalitat, tot són conseqüències directes d'este sistema explotador que actua a favor dels que més tenen, sent nosaltres els danys colaterals dels seus guanys. L'autoorganització de la classe treballadora, de manera assembleària i participativa, en contraposició amb la seua democràcia representativa, ens ha demostrat que, units, som capaços de fer meravelles i de canviar esta consciència individualista que ens han inculcat, a una consciència col·lectiva que ens permeta ajudar-nos els uns als altres i construir un futur nou entre totes i per a totes.

Hi han molts més motius perquè vam decidir prendre este espai i altres tants per continuar en este projecte, però el futur de l'Hort Comunitari de Carolines no depén de la gent que ha estat gaudint-lo, sinò de totes les que cada setmana s'estan sumant a este projecte per fer-lo encara més participatiu, heterogeni i amb més capacitat transformadora.